

Ženklus skaitant

Kongresai, konferencijos, seminarai, suvažiavimai yra kiekvienos organizacijos gyvybės ženklas. Draugija, kuri susirenka tikrai labai retomis progomis, yra nykstanti, popierinė, galbūt palaikanti tradicijas, bet jau neįstengianti pajudėti naujiem žygiams. Š. Amerikoje, kur demokratinio pobūdžio organizacinis gyvenimas yra labai aktyvus, įvairiausių organizacijų suvažiavimai yra dažnas reiškinys. Nuo tokio organizacinio judėjimo neatsilieka ir lietuviai. Jų organizacijų suvažiavimai nuolat vyksta viešbučiuose arba savose salėse. Tai kolektyvinė tėkmė, kurioje dalyvauja aktyvioji mūsų išeivijos dalis. Ton tėkmėn šią vasarą jungiasi ir ateitininkai su savo kongresu š.m. rugsėjo 4-7 dienomis Čikagoje. Juo norima paminėti Ateities sąjūdžio septyniadešimtmetį. Tasai sąjūdis prasidėjo prieš 70 metų carinėje okupacijoje kukliu "Ateities" žurnalu, pradėjusiu pirmuosius žingsnius Kaune. Per 70 metų anas kuklus žurnalas drauge su visu sąjūdžiu išaugo į pajėgią organizaciją, turėjusią žymios įtakos Lietuvai laisvinant, ją atkuriant ir dabar vėl už jos laisvę kovojant. Dėlto šis kongresas bus proga žvelgti praeitin, dabartin ir ateitin, bandant skaityti, suprasti laiko ženklus ir pasirinkti atitinkamą kelią.

LENGVA žvelgti praeitin, kur visi ženklai jau aiškūs, iššifruoti. Belieka juos skaityti ir naudotis, t.y. pagal Lietuvos himno žodžius, semtis stiprybės iš laimėjimų, mokytis iš pralaimėjimų. Sunkesnis yra uždavinys skaityti dabarties ženklus, mojančius ateitin. Jie nėra tokie ryškūs kaip praeityje likę ženklai ir dėlto nevisuomet lengva susiorientuoti bei pasukti ateitininkijos vairą tinkama linkme. Dėlto kongresuose ir bandoma giliau pažvelgti į gyvenamą laiką, į jo reikalavimus ir nužymėti būsimos veiklos gaires. Ateitininkų principai, tiesa, nuo pat pradžių yra nepajudinami. Dievas ir Tėvynė per "visa atnaujinti Kristuje" buvo pagrindinės atramos ištisoms kartoms. Tačiau kiekvienas laikotarpis iškelia savitus reikalavimus. Carinės okupacijos laikotarpyje, kai siautė nihilistinė ir ateistinė dvasia, šalia rūpesčio Lietuvos laisve, reikėjo kovoti už krikščionybės išlaikymą lietuvių sielose. Atkuriant nepriklausomą Lietuvos valstybę, reikėjo kraujo aukos ir didelių pastangų iš pelenų atstatant gerokai sunaikintą kraštą. Nepriklausomoje Lietuvoje, kai pražydo tautinis sąmoningumas, bet ėmė gesti krikščioniškumas, ateitininkija, apsišarvavusi mokslu, išėjo lietuviškon arenon kovoti už dvasines-religines vertybes. Žlugus nepriklausomai Lietuvai, teko susidurti su naujais reikalavimais.

ŠIS TREČIASIS laikotarpis yra visai skirtingas, ir jo ženklai kitokie. Su nepriklausomos Lietuvos žlugimu ateitininkai neteko žemės, kurioje telkėsi visas veikimas. Dauguma jų atsidūrė išeivijoje be medžiaginės atramos. Reikėjo pirmiausia rasti tokią atramą, igalinančią gyventi, o paskui veikti. Laimei, šis procesas ateitininkijos nesužlugdė — ji atsigavo, persitvarkė ir sutelkė organizacines savo pajėgas į vieną bendrą federaciją moksleivius, studentus ir sendraugius. Visi jie yra atsidūrę ties dabarties reikalavimu — išlikti ištikimais Dievui ir Tėvynei bei užtikrinti organizacinį tęstinumą. Tai pagrindinis dabarties ženklas, apie kurį telkiasi ir kiti. Nevisi jie vienodai aiškūs. Ypač neaiškūs tie laiko ženklai, kurie turi rodyti kelią ateitin. Vyresnioji karta Lietuvos nacionalinė M. Mažvydo biblioteka

karta, užaugusi be Lietuvos, to atsparumo dar neturi. Paruošti jaunąją kartą kovai už Dievą ir Lietuvą yra didysis šio laikotarpio uždavinys. Jis nėra lengvas. Įkvėpti jaunajai kartai ateitininkiška, vilties pilną dvasią įmanoma tikrai dinamisku lietuviškai krikščioniškos širdies dvelkimu. Principus, nuostatus, paragrafus galima išmokti, bet vidinė dinamika turi ateiti iš paties jaunimo širdžių. Tad šio kongreso užmojis turėtų būti ne vien svarstyti, diskutuoti problemas, laiko ženklus, bet ir pažadinti širdžių dinamizmą. **Pr. G.**

Toronto moksleivės ateitininkės, dalyvavusios metinėje šventėje

Greve de fome na URSS

LONDRES — O líder do Comitê Cristão da União Soviética, Gieb Yakunin, condenado a dez anos de prisão por defender a liberdade de culto, iniciará amanhã uma greve de fome, para protestar contra a apreensão da bíblia que levou com ele para a penitenciária. Segundo o Kenston College, de Londres, instituição especializada no estudo das atividades religiosas na União Soviética, outros dois presos já iniciaram greve de fome, na tentativa de conservar suas bíblias nas celas.

SEMĀNĀRĪO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1.000,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 20,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 2.000,00

Užsiojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 100,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

LIETUVOJE

NAUJAS RUSINIMO ANTPLŪDIS

MASINĖS INFORMACIJOS PRIEMONĖS

Televizija, radijas, leidyklos turi įteigti r.k. išmokymo būtinumą, pagausinti rusiškos grožinės literatūros išleidimą nacionalinių mokyklų mokiniam.

Šioje instrukcijoje iki hitlerinio pedantiškumo išvardinta ne tik ką reikia daryti rusinant kitas tautas, bet ir kaip tai vykdyti. Tam tikslui pajungta daugybė institucijų. Koks skirtumas tarp hitlerinio ir tarybinio genocido, taikomo kitoms tautoms? Pirmieji jiems nepatinkamus gyventojus naikino, tautas norėjo išstumti iš jų teritorijų; antrieji tai vykdo rusinimo būdu. Svarbu čia ir tai, kad tautas turi naikinti patys tų tautų atstovai.

Jei iš pradžių kalbama apie brolišką draugystę, tai kodėl lygiai tokios pačios nacionalinių kalbų išmokymo priemonės netaikomos nacionalinėse respublikose gyvenantiems rusams? Dabar kalbama tik apie r.k. mokymo būtinumą. Kai jau bus pastebėta, kad rusų k. kitos tautos pakankamai pramoko, tada bus sugalvota būdų, kaip kitas nacionalines kalbas visai išstumti iš viešojo ir namų gyvenimo. O kai apsitarkysime su savo "nacmenais" (nacionalinėmis mažumomis), griebsimės kity socialistinių šalių rusinimo.

Ką daryti? Nejaugi paminsime po kojomis mūsų protėvių ir tėvų idealus, kalbą, užmiršime knygnešių aukas?

Visų pirma — kiekviena šeima, kiekvienas asmuo turi pajusti savo tautinę atsakomybę išsaugoti gimtąją kalbą.

Nevelkime į šnekamąją ir rašto kalbą barbarizmą, su Lietuvoje gyvenančiais rusais stenkimės kalbėti lietuviškai.

Palaikyti visa, kas lietuviška.

Įspėti tautiečius, kurie ką nors daro ar kalba ne taip, kaip dera lietuviui.

Palaikyti nuoširdžius ir broliškus santykius su kitomis pavergtomis tautomis, siekiant visiems bendro tikslo — išlaikyti savo tautinę tapatybę, kalbą, papročius. Su rusais vadovaukimės Čekoslovakijos veikėjų principu: mylime rusus, kai jie savo namuose. Tačiau reikia skirti rusus nuo rusintojų.

Kurti ir išlaikyti tvirtas skaitlingas lietuviškas šeimas. Neardyti šeimų, ypač jei yra vaikų. Mišrioje šeimoje su vaikais kalbėti lietuviškai, siųsti juos į lietuviškas mokyklas.

Iš savo tautos istorinės patirties žinome, kad tvirta dorovė — tvirta ir

tauta. (Pokario metais vienas rusas saugumietis Lietuvoje yra pasakęs, kad per girtavimą ir moralinį pakrikimą tikimasi suvaldyti lietuvius).

Bet kokiais atvejais kuo mažiau vartoti ar visai nevartoti alkoholio. Išnaikinti įsigalėjusį paprotį už įvairias paslaugas atsidėkoti svaiginamųjų gėrimų buteliais.

Palaikyti savo tautiečius, ypač ištiktus nelaimės.

Kokių kas būtų religinių įsitikinimų arba pažiūrų į religiją, nei veiksmais, nei raštu, nei žodžiu neprisidėti prie antireliginės kovos, nes šitaip kertamos tautos atsparumo šaknys.

Neturėti ryšių su KGB; nei vilionėmis, nei grasinimais nesiduoti užverbuojamiems, nes į rusinimo darbą bus įjungti ir saugumiečiai.

Į šią tautinę kovą turi įsijungti visi: jauni ir seni, nepartiniai ir partiniai. Juk mūsų tauta ir mūsų kalba neblogesnės už kitas tautas ir jų kalbas. Skiriamės gal tik tuo, kad daugiau išskentėjome. Kadais hitlerizmas savo tautą bandė iškelti aukščiau kity. Koks buvo jo likimas — visi žinome. O dabar mus nori nutautinti TSRS Centro Komitetas su savo akiai pavaldžiomis institucijomis.

Nepasiduokime rusinimui, patys nedalyvaukime savo tautos rusinimo darbe ir įspėkime kitus, kurie nemato mūsų tautai ant kaklo neriamos kilpos.

Gyvename didžiojo išbandymo me-

tą. Turime parodyti ateities kartoms, ko mes verti. Žinoma, atsiras silpnavalių, bailių, net karjeristų, kurie iš rusinimo veiklos norės pasipelnyti, Tačiau mūsų tautos ateities istorija juos paženklinys Judo ženklais.

Prašome pasaulio visuomenę susirūpinti šiuo grubiu Tarybų Sąjungos tautų žmogaus teisių pažeidimu.

Nepasiduosime rusinimui.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS ŽANDARAS

Viena juodašimtiškiausių tarybinėje sistemoje yra glavlito (cenzūros) institucija. Nors pagal iškabą prie namo (Vilnius, Gogolio g. Nr. 2) rašoma, kad tai yra karinės ir valstybinės paslaptis sauganti įstaiga, tačiau ji yra ir visuotinis spaudos žandaras. Pokario metais ji išleisdavo ilgus knygų sąrašus, pagal kuriuos iš viešųjų, mokslinių ir įstaigų bibliotekų reikėjo išvežti daugybę nepriklausomos Lietuvos laikais išleistų knygų, žurnalų, laikraščių. Jie buvo sudraskomi ir išvežami į popieriaus fabrikus, vieną kitą egzempliorių paliekant specfonde (juos turi tik pačios didžiosios bibliotekos). Norint pasinaudoti specfondo literatūra, reikia raštiško darbovietės tarpininkavimo.

Glavlitas taip pat duoda nurodymus išimti iš apyvartos ir tarybiniais metais išleistas knygas, ypač jei jų autoriai patenka į partijos nemalonę. Taip buvo sunaikinta 1945 m. išėjusi K. Borutos "Baltaragio malūno" pirmoji laida ir daugelis kitų knygų. Glavlitas taip pat prisideda prie Lietuvos atskiriems asmenims iš užsienio siunčiamų leidinių vogimo: Vilniaus pašto muitinei nurodo, kurios bibliotekos specfondui vieną ar kitą knygą reikia pasiųsti.

Vienu naujausiu glavlito nusikaltimu Lietuvos mokslui ir kultūrai laikytinas draudimas išleisti XVII a. istoriko A. Vijuko-Kojalavičiaus parašytos pirmosios "Lietuvos istorijos" vertimo iš lotynų kalbos. Mat, nepatiko, kad senų laikų autorius rusus pavadino žiauriais. Jei apie lietuvius būtų parašyta neigiamai, glavlitas mielai leistų spausdinti. O "didysis brolis" visais istorijos laiko tarpiais turi būti su baltu nekaltybės rūbeliu. . .

J.B.

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

Gavau "Urugvajaus lietuvių žinias". Tai jų sekmadieninis biuletenis. Mažiu- kas, kuklus, bet tvirtas. Numeris atžy- mėtasis: 1053 — tai reiškia, kad jau tūks- tantis ir penkiasdešimt trys savaitės be perstojo Urugvajaus lietuviai buvo aplan- kyti savo savaitraščiu. Du puslapiai pilni įvairių žinių, pranešimų, informacijų. Tu- ri ir vedamąjį ir žinių iš lietuvių pasau- lio. O kas svarbiausia, kad tvirtai laikosi visą tą laiką. Pastovumas tai viena įpa- tybių, kurios dažnai visur trūksta. Daž- nai nutariame, suplanuojame, o už sa- vaitės kitos jau viskas liko užmirštyje. Todėl kaip tik šis pastovumas mane ža- vi, kai gaunu jų "Žinias".

Iš tiesų ne apie tai norėjau šiandien parašyti. Tame pačiame "Žinių" nume- ryje radau vieną įdomią ir mums žinutę. Urugvajiečiai rugpiūčio 30 gražiai pami- nėjo kun. Jono Sukacko 48 vienuolinio gyvenimo sukaktį. Ir taip pat atšventė visų mūsų gerai pažįstamo kun. Jono Giedrio 60-metį. O kas gi nepažino čia kun. Giedrio. Iš tiesų atsimenu, kad daug kas jį šeimyniškai Giedriuku va- dindavo.

Atsimenu, jau tikrai prieš daug me- tų, atvykau į Braziliją. Dar nieko nepa- žinojau. Atvyko kun. Giedrys ir sako:

— Taip užsidarius gyventi negalima. Važiuojam susipažinti su lietuviais. Tu né neįsivaizduoji, kiek daug lietuvių čia gyvena.

Ir nuvažiavome į Vila Anastacio. Bu- vo kokio šventė, tai turėjau progos susipažinti su gana dideliu skaičiumi lietuvių. Čia pradėta draugystė su lietu- viais liko iki šių dienų.

Vėliau matydavau kun. J. Giedrį lakstant su mašina skersai išilgai S. Pau- lį. Vienus nuveždavo, kitus parveždavo. Kartu planavome pirmąsias lietuviškas plokšteles. Neradus stipresnio meninin- ko, net viršelį pirmajai plokštelei teko paišyti.

Lietuvių kalbos kursų mintis irgi atsirado prie kavutės puodelio. Būdavo, kai kun. Giedrys grįždavo iš kelionių, visuomet pas mane užsukdavo. Jeigu būdavo šviesu mano kambary, tai kun. Jonas žinodavo, kad nemiegu. Reiškia laikas užsukti, laikas išgerti šiltos kavu- tės, dar galima pasikalbėti, paplanuoti.

— **ILGIAUSIŲ METŲ TĖVE GIED- RY, SĖKMINGIAUSIŲ.** Norėjau tik pasakyti, kad Jūsų vardas dar tebelan- ko S. Paulio lietuvius.

TIESOS IR TEISYBĖS VARDAN

Man, kaip Šv. Juozapo Vyrų Broli- jos Pirmininkui ir įvairių išvykų orga- nizatoriui, tenka susitikti su daug kuo iš senų ir naujų pažįstamų tautiečių.

Tenka nugirsti ir apgailestauti kaiku- riu faktų iškraipymą, nepagrįstų kriti- ky ir pavydo pletkų.

Čia noriu išsitariti sekančiu senos draugystės ir tiesos ir teisybės reikalu.

Mes lietuviai esame individualistai; sunkiai atleidžiame kitiems jų padary- tas ar tik nugirstas klaidas.

Mano mokslo draugo Lietuvoje Mel- dučio Laupinaičio atžvilgiu, turiu ko pasakyti, bent kaikuriems mūsų šeimoms, pavyduoliams ar kitokiems.

Meldutis lankė Saulės gimnaziją, Kaune, o aš 28-tą pradžios mokyklą, ten pat — tik 100 metrų atstumu.

Meldutį atpažinau nuo pat atvyki- mo čia į San Paulį. Gyvename apie 30 metų beveik kaiminystėje.

Tremties gyvenimas buvo daug kam sunkus, neišskiriant ir Meldučio.

Jis pergyveno ir badą ir džiovaną ir var- gą. Teko jam miegoti Ipirangoje po til- tu. Reikėjo kovoti už buitį, o vėliau iš- laikyti šeimą.

Visur ir visada buvo nepasisekimų ir sunkumų. Šeima suiro ir jis liko vėl lyg našlaitis — vienišas, nesuprastas, lengvai įtarinėjamas, niekieno neužjaustas, nie- kieno negelbiamas.

Dabar Meldučio dalykai pagerėjo, bet gal dėl to — pavyduolių kalbos taip pat paastrėjo.

Meldutis dabar dirba labdaringoje Kristaus Kryžiaus Kavalierių Organiza- cijoje.

Meldučio išleista knyga apie Amazo- niją — taip pat jam padeda lengviau verstis, bet ir sveikata vėl kartais sušlu- buoja.

Meldutis pergyvena ir kenčia dėl ne- atlaidžių, piktų kaikurių tautiečių kal- bų. Galų gale, jei į 30 metų, vienaip ar kitaip, kas buvo, — viskas praėjo ir rei- kėtų daug ką užmiršti o viską atleisti, kaip Dievas atleidžia mūsų kaltes.

Dabar eina pletkai, kad Meldutis pa- sisavinęs knygos rankraštį iš to laiko mūsų mokyklų inspektoriaus — Simo Bakšio, jam mirus.

Tiesa ir teisybė yra visai kita.

Meldutis, drauge su Simu Bakšiu va- žinėjo Amazonijoje. Jie abu — planavo ir rašė tą knygą.

Knygos pirmoji laida išėjo prieš Si- mo Bakšio mirtį. Bakšys gavo knygą su paties Meldučio autografu.

Meldutis rūpinosi draugo laidotuvė- mis, ir kad būtų atlaikytos šv. Mišios.

Tiesa ir teisybė yra viena.

Būkime teisingi ir mielaširdingi su ki- tais ir Dievas bus mums mielaširdingas.

Antanas Rudys

KA KITI IR JIS PATS APIE SAVE RAŠO

"Nieko nėra baisnesnio, kaip klajoti tarp sustingusių veidų ir sušalusių šir- džių ir negirdėti nė vieno paguodos žo- dzio".

Iš rašytojo Petro Babicko laiško...
Meldučiu Laupinaičiu,
Rio de Janeiro, 1952, IV. 12

"Tamsta palikai pas mus gerą įspūdį, čia Brooklyne. Mes kunigai - Pranciško- nai vienuoliai galime pasimokinti iš Tamstos kai kurių dalykų.

Duok Dieve, kad Tamstos sveikata visiškai pasitaisyty. Įprask panaudoti laisvą laiką poilsiui.

Aš turiu tą didelę ydą, kad dažnai praleidžiu laisvą laiką, su visokiais užsi- ėmimais, kurie pareikalauja įtempimo. O tas paskui atsiliepia"

Tév. Pius, OFM.

Brooklyn, N. Y. Gruodžio, 5,
1973 m.

Iš laiško M. Laupinaičiu po jo atsi- lankymo Brooklyne ir įtemptu darbu prisidėjusiam, tenyškščio Kultūros Židi- nio statyboje.

"Niekomet nesimušiau ant pinigų... Reikalingam atiduodavau ką turėdavau. net kostiumą ar paltą ar tai ko kitko panašaus... Sirgau... Apleistas gulėjau S. Paulo mieste, Ipirangoj, po tiltu. Svė- riau vos tik 40 klgr. Dabar sveriu 82 klgr

Meldutis Laupinaitis

A. Augustaitis 1981.08.06

SAJUNGOS — ALIANÇA JUBILIEJUS

Saulė tekėjo ir leidosi
Nekartą dangus buvo ūkanotas.
Sąjunga-Aliança, darbščiai darbavosi,
Šis vardas netaptų prarastas.

Nuo dienų ir metų ilgiausių,
Pergyveno trylika Jos prezidentų.
Per šimtą narių išstvermingiausių,
Sulaukė aukso jubiliejų — 50-ties met

Rūmai gražiai apžiūrėti.
Yra kuom visiems pasidžiaugti.
Iš niekur, nieko nereikia prašinėti
Kad ką turėti — negalima nuobodžiauti.

Gyvuok Sąjunga — Aliança ilgus metu
Tavo vaikai neduotų Tau numirti.
Išmatavus kietus žingsnius,
Šiandien žiedų vainiką gali nupinti.

Ir blaivusis San Pauliaus dangus,
Lai siuncia žydrynų žvaigždes.
Kad čia gyvena lietuvis žmogus,
Sąjunga šiomet, švenčia jubilėjaus dienas.

TIESA IR GYVENIMO PRASMĖ

Brolis Vladas, S.D.B.

BROLAU, NEPAKLYSK

Gyvenimo kelias turi daug kryžkelių ir daug kelrodžių. Vieni jų gražūs, aukso raidėmis užrašyti, kiti paprastais dažais nutepti, kiti vos bejskaitomi, dar kiti be jokio užrašo...

Priėję kryžkelę mažai kas boja į visus kelrodžius — neturi laiko jiems perskaityti. Kiekvienas seka tą, kurs aiškiai nurodo laime žėrinčią kryptį.

— Garbė, turtas, smagumai, — štai kas naudingiausia šioj žemėj gyvenančiam žmogui. Kvailas būtų, jei to nesiektum. Brolau, pasiskubink, neatsilik, kad kiti tavęs nepralenktų, kad tau jų nepaveržtų... — Taip pataria daugelis iš skubančiųjų.

Ir bėga žmonės tais keliais: vieni stumia, vieni ant kitų krinta.

Kai kas, atrodo, pasiekia žėrintį tikslą ir, laikinai, juo džiaugiasi, kiti žūsta pakelėje, jo nepasiekę; tretį, pasijutę, kad auksas — tik purvo gabalas, o garbė — tik švelnus vėjelis, kurs šiandien pučia į vieną pusę, o rytoj galės pūsti visai priešinga kryptimi, nusivylę grįžta atgal. Sustoja kryžkelėj, nervingai skaito užrašus, renkasi kitus kelius ir vėl bėga.

Dar kiti kryžkelėj stovinėja, skaito rodykles, bet nesiryžta eiti vienu ar kitu keliu. Taip ir lieka gyvenimo kryžkelėj, visų stumdomi ir mindomi.

Dar kitas sugrįžta pavargęs, ištroškęs, alkanas. Su pasipiktinimu žiūri į tuos gražiai reklamuojamus užrašus ir šaukia:

— Ne, netiesa. Tai melas, apgavystė, pasityčiojimas... Jo akys pagaliau įsminga į vos įskaitomą, užrašą, į kurį pirmiau neturėjo laiko nė žvilgtelėti ir skaito:

— Atei-kite vi-si, ku-rie alksta-te ir esate ap-sunkin-ti, o aš jus at-gaivinsiu.

Nudžiunga žmogus ir džiaugsmo kupina širdimi sušunka:

— Broliai, eikit čia. Čia tikrasis kelias.

Bet jo žodžių aidas dingsta besiskubančiųjų sūkury ir niekas į jį nekreipia dėmesio.

O jis eina pasirinktu keliu. Pagaliau sūnus klajūnas grįžta pas Tėvą.

Įlėjęs į pasitaikiusią bažnytelę ir par-

puolęs ant kelių prieš gyvos lempuotės apšviestą tabernakulį, sveikina Jį, gailisi už šunkeliuose praleistą jaunystę.

Kristus, Visų Brolis, meiliai šypsosi. Nuima nuo jo pečių sunkią pasaulio užkrautą naštą lieja savo meilę jo širdin; tom pačiom žaizdotom rankom išmeta iš jo širdies žemės purvą ir savo krauju visas dulkes nuplauna.

Klajūnas atgimsta, kaip kūdikis ant motinos rankų, Dievo malonėje. Akys įgauna amžinos šviesos, veide atsispindi džiaugsmas, širdis prisipildo meilės ir ramumo. Jis jau nebejučia nei alkio nei troškulio; jis sotinasi pačiu Visaga-

liu, kurs yra viskas.

Brangus brolau, žengdamas į gyvenimą, priėjęs apsisprendimo kryžkelę, nežiūrėk vien tik į spinduliuojančius kelrodžius. Perskaityk ir kitus, gal laiko ir pasaulio vėtrų nublukintus. Prie kiekvieno sustojęs pasiklausk: Šis kelias atrodo labai gražus, bet kur jis veda? Jei eisiu anuo, kur nueisiu? O šis kuo pasibaigs?

— Mat, nepakanka vien tik kelio pradžią surasti; reikia pramatyti kelio ir kelionės pabaigą. Tikslus atsakymas į pasistatytą klausimą — kas bus vėliau? — tau turi nurodyti kelio tikslumą. Taigi, ne vien tik kelio pradžia, bet pramatytoji kelio pabaiga pasakys, ar tas kelias tau tinkamas, ar ne. O kelias bus geras, jei nuves prie galutinai svarbiausio viso gyvenimo tikslo — šielos išganymo.

Aš čia tau negaliu patarti: pasirink šitą ar kitą kelią. Daug yra gerų kelių, kurie veda prie šio tikslo pasiekimo. Tau svarbu tik tinkamai vieną iš jų pasirinkti. Taigi, pasirink pagal savo skonį, pagal savo polinkius ir talentus, pagalvotai, pasitaręs su šiame dalyke daugiau prityrusiu žmogumi — dvasios vadu.

Tik žinok, brolau, kad tokioj svarbioj tavo gyvenimo valandoj ir nelabasis nemiega; jis labai stengiasi jei ne koją pakišti, tai bent savo uodegą įvelti. Jis moka purvo gabalą pristatyti taip, kad jo rankose atrodo žėrintis auksas. Neapdairus žmogus dažnai purvą pamilsta — netik širdį juo apkrauna, bet apsilipdo akis ir ausis. Tuomet atsiranda tikrai nelaimingoj padė-

ty — pilnas žemės, aklas ir kurčias. Reikia tikro stebuklo, kad galėtų sugrįžti kito kelio įieškoti.

Rinkdamasis savo kelią prisimink, brolau, šiuos Kristaus žodžius: "Kas iš to žmogui, jei ir visą pasaulį laimėtų, o pražudytų savo sielą?"

Iš "Petras Perkumas" knygos

ŠIAI DIENAI IR RYTOJUI

Kristoforų mintys, kurios įkvėpė milijonus

J. Keller — P. Urbaitis

TU GALI JIEMS PADĖTI

Vienas Arizonos 22 metų studentas, po ilgos diskusijos su draugu, dramos studentu, apie gyvenimo tuštybę, ėmė ir nusižudė čia pat draugo automobily.

"Draugas" visu šaltumu paguldė lavoną ir vežė j namus. Vėliau užklaus-tas dėl tokio savo pasielgimo, irgi labai šalta atsakė: "Nenorėjau, kad toks sustingėlis sėdėtų užpakaly manęs ir stebėtų, kaip aš vairuoju".

Nusikaltimai, kaip šitas, užuot mažėti, dauginsis, jei nesiliaus plitęs netikėjimas, bedievybė.

Jei nėra Dievo, tai ir žmogus yra ne kas kita, kaip gyvulys, o jo gyvenimas yra bereikšmis, bevertis. Taigi, gyvuliškumas ir žiaurumas — kaip žmogžudystė ar savižudystė — yra paprasčiausi kasdieninio gyvenimo reiškiniai.

Tu gali padėti pakeisti tokią pavojingą galvosena. Pirmiausia pats turi tvirtai įsitikinti, kad žmogus yra Dievo kū-

rinys, ir tokį įsitikinimą skleisti visuomenėje. Jei daug tokių žmonių bus, tai ši idėja giliau įleis šaknis į visuomenės auklėjimą, į spaudą, į valdžią, į individualinio gyvenimo dėsnius ir į socialinio sugyvenimo klausimus.

Štai kaip šv. Paulius sako apie kiekvieno žmogaus veiksmus: "Kiekvieno darbas paaikšės: Viešpaties teismo diena tai išaiškins, nes ji pasireikš ugnimi ir, koks yra kiekvieno darbas, ugnis iš-tirs".

(1 Kor. 3,13)

"Viešpatie, padėk man itikinti save ir kitus, kad labai didelė yra žmogaus asmens vertė.

SPALIS — ROŽINIO IR MISIJŲ MĖNUO

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

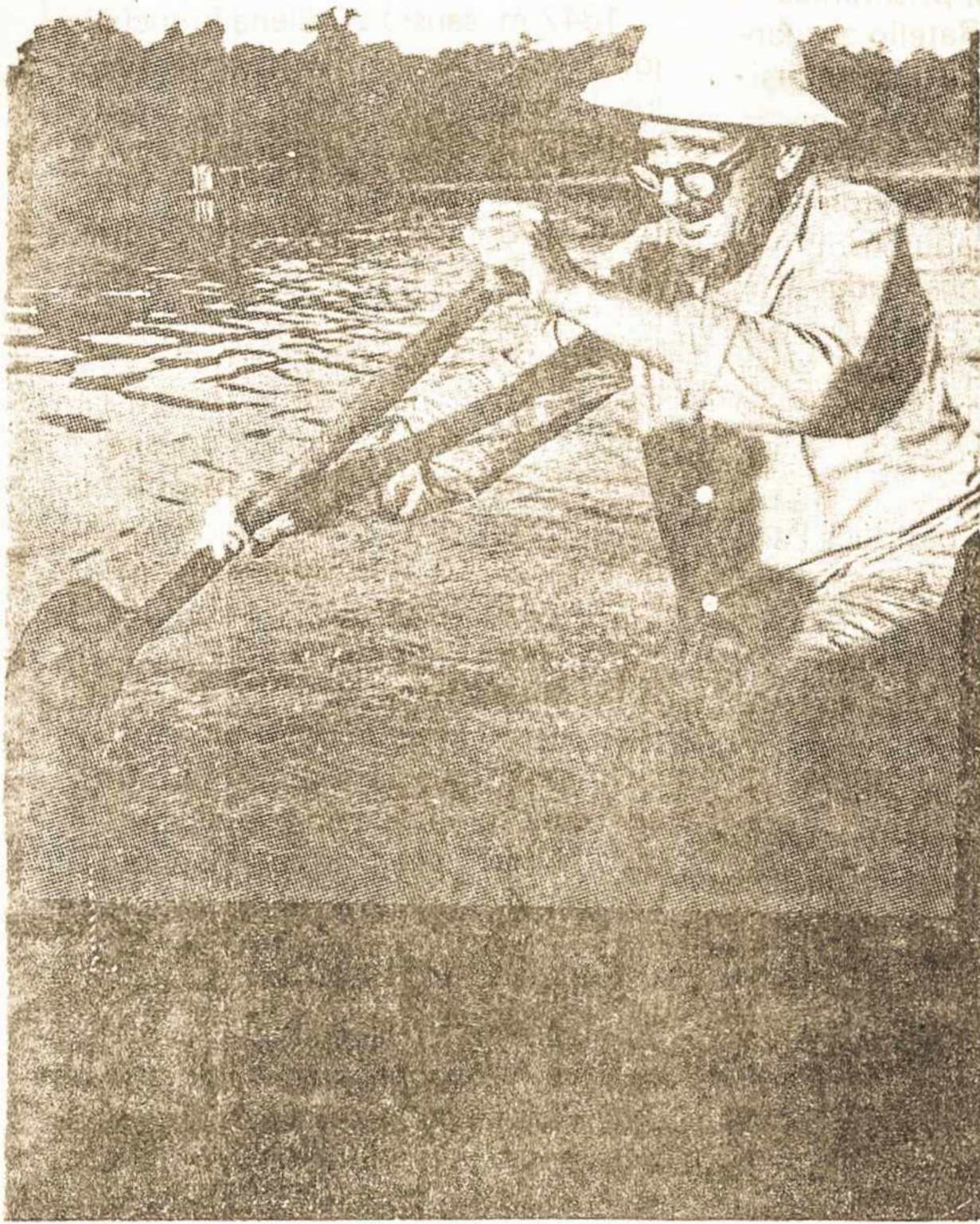
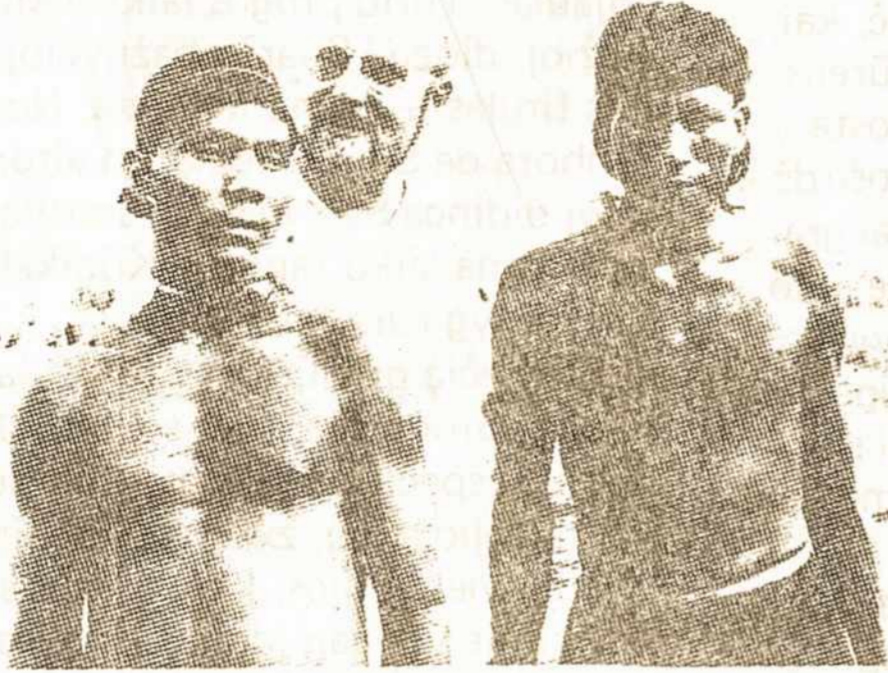
Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

Kun. d-ro ALEKSANDRO FERDINANDO BENDORAİČIO 20-mečio veiklos fotonuotraukų parodą galima – įvairiom progom – matyti Šv. Kazimiero parapijos salėje.

– Čia matome ir misininką vyskupą REY, ryžtingai Mamoré upe bevairuojanti. Prieš virš 20 metų Paryžiuje, jis susipažino ir iškvietė "mūsų d-ra Scweizeri" į Rondonijos tropikų misijas.

QUARTA-FEIRA - 30 DE SETEMBRO DE 1981 O ESTADO DE S. PAULO —

Marcinkus, na chegada de João Paulo II a Brasília

Arquivo

Marcinkus elevado a arcebispo pelo papa

ROCCO MORABITO
Nosso correspondente

ROMA — O bispo Paul Marcinkus, um norte-americano de origem lituana, de 59 anos, foi ontem nomeado vice-presidente da Comissão encarregada dos assuntos do Estado e da Cidade do Vaticano e promovido a arcebispo. Segundo os observadores eclesiais, esta nova promoção é um prelúdio à sua elevação ao cardinalato no próximo consistório. Marcinkus substitui na direção da Cidade do Vaticano o cardeal Sérgio Guerri, que, depois de ocupar 13 anos este cargo, renunciou por motivo de idade. Em dezembro próximo, Guer-

ri fará 76 anos. O presidente da Comissão do Estado e da Cidade do Vaticano é o próprio cardeal secretário de Estado, Agostino Casaroli.

Desta Comissão dependem várias seções, como a secretaria de governo do Vaticano, presidida pelo advogado Vittorio Trocchi, o Departamento Central de Vigilância (Polícia do Vaticano), dirigido pelo comendador Camillo Cibin, a Rádio Vaticano, dirigida pelo je-

suíta Roberto Tucci, o Banco, os Museus e Galerias do Vaticano, a Contadoria, o Departamento Filatélico e Numismático, os Correios e Telégrafos, as Vilas Pontificias etc. Cerca de três mil funcionários religiosos e leigos trabalham nestas seções.

Marcinkus continuará com o cargo de presidente do Instituto para as Obras de Religião (Banco do Vaticano), que exerce há quase dez anos. O corpulento arcebispo — escolhido para guarda-costas dos papas Paulo VI e João Paulo II nas viagens ao Exterior — foi muito criticado por suas relações com o banqueiro falido, Michele Sindona. Seu braço direito, Luigi Mennini, foi preso em Milão por estar implicado no escândalo de Michele Sindona. Durante o pontificado de Paulo VI, o Banco do Vaticano sofreu perdas avaliadas entre 46 e 200 milhões de dólares por causa das transações de Marcinkus com Sindona. Contudo, Marcinkus demonstrou que o Banco do Vaticano já se havia desvincilhado de Sindona quando o grande império deste banqueiro foi à bancarrota.

CNBB pretende incluir ensino religioso no PR

A Regional Sul II da CNBB está tentando incluir o ensino religioso como matéria obrigatória no currículo de todas as escolas do Paraná, a exemplo de Santa Catarina, Rio Grande do Sul, Rio de Janeiro e Minas Gerais. Para tanto, já iniciou a elaboração do programa e o levantamento do quadro de pessoal necessário. D. Pedro Fedalto, arcebispo metropolitano de Curitiba, ao dar a informação ontem, em Curitiba, lembrou que sua iniciativa tem respaldo em lei federal, havendo necessidade, entretanto, de sua regulamentação a nível estadual.

Em Belo Horizonte, a redefinição e reestruturação do ensino religioso nas

escolas públicas de 1º e 2º graus, obrigatório por lei, foram defendidas ontem pelo presidente do Conselho Estadual de Educação, professor Samuel Barros da Rocha, que apresentou propostas de mudança à Comissão de Educação e Cultura da Assembleia Legislativa de Minas.

Barros da Rocha disse não ser mais possível que o ensino religioso atualmente ministrado nas escolas oficiais continue sendo só para católicos, constituindo-se, por isso, em fator de divisão dos alunos e não de sua união, como, paradoxalmente, prega a Igreja pós-conciliar.

KALBA

VAIKAI

— Mamyte, kaip vadinasi šitos gėlytės! — klausia trejų metų Birutė.

— Našlaitės, — atsako mama.

— Tai jos neturi tėvelio!

●
Atvažiavęs į svečius pas dėdę, penkerių metų Vy-tukas stebisi:

— Pinigų turbūt jūs turite kaip šieno, kad net penkis vaikučius nusipirkote.

MŪSŲ ŽINIOS

Halina Mošinskienė

ATSISVEIKINANT SU BRANGIUOJU BIČIULIU

Lietuvių išėvija Brazilijoje ir vėl neteko vieno didžiųjų patriotų, dvasios aristokrato taurios asmenybės inžinieriaus Kazio Audenio, atsiskyrusio su šiuo pasauliu po ilgos ir sunkios ligos, rugsėjo m. 2 d., Rio de Janeiro.

Sunku yra kalbėti ir rašyti apie žmogų, kurio mirtis staiga pritemdo bet kokį džiaugsmą, užveržia žodį ties amžiams užmerktomis akimis. O tos gerosios akys tiek daug sugėrė grožio gyvenime, žmonėse, kad sieloje nebetilpo ir liejosi spalvomis, vaizdais į drobę. Paties Velionio žodžiais: "... Turėjote progos matyti keletą mano tapytų paveikslų. Tai mano "hobby". Dabar gi, išėjus į pensiją tai virto normaliu užsiėmimu, kada tinginiavimas nekliudo. Užsimojau nutapyti keliolika Lietuvo vaizdų panaudodamas senas nuotraukas, atsiminimus ir spragas papildydamas vaizduotės padarais..." — (iš asmen. laiško 1977 m. VIII. 12 d.)

Čia tenka prisiminti, kad rengiamose metinėse parodose S. Paulyje, lietuvių skyriuje buvo išstatyti keli Kazio Audenio eksponatai: Trijų Kryžių kalnas Vilniuje, Birštono beržų aleja, Platelių ežeras ir kt. Lietuviams tai yra brangios tolimos tėvynės "fotografijos" prikeliančios atsiminimų spalvingą gamą. K. Audenio tapyba nostalgijos išryškinta, tai vietovės kur buvo jo gyvenanta, svajota, mylėta.

Būdamas labai jautraus būdo, jis ypač skaudžiai pergyveno savo mylimos gyvenimo draugės poetės Rachel Portela ankstyvą mirtį. Savo gilią meilę Lietuvai, dvasiniu bendravimu jis pertiekė savo žmonai, kuri niekad nemačiusi Lietuvos sukūrė keletą labai jaudinančių eilėraščių portugalų kalba, pamilusi tolimą tėvynę, kurios ji yra "filha adotiva".

Nežiūrint skaudžių pergyvenimų, jis neužsidarė eremito vienvėje. Rio de Janeiro lietuvių tarpe būdavo laukiamas svečias. Mielai dalyvaudavo viešuosiuose ir privačiuose rengimuose, senai matytiems pažįstamiems visada būdavo draugiškas, atydus, vaišingas. Kuklus ir kartu elegantiškas visa savo povyza, santurus ir kartu sentimentalus, tai buvo asmenybė tikrai ne eilinė, gerbiama tautiečių ir brazilų bendradarbių ir bendraminčių.

Mūsų šeimos bičiulystė užsimezgė nuo 1948 metų, kai pirmą kartą teko man dalyvauti Vasario 16-tosios minė-

jime ir tada poetė Rachel Portela pasakė portugaliskai ypatingai jaudinančią kalbą, papildydama savo poezija. Ašarotomis akimis priėjau prie jos ir dėkojau, kaip mokėdama, už jos tokią nuostabią meilę Lietuvai.

Mūsų bičiulystė pagyvėjo ypač, kai 1977 m. liepos m. Literatūros būrelis nuvyko į Rio su lietuviams paruošta programa. Ten buvome labai nuoširdžiai priimti Kazio Audenio nuostabiai gražioje ir jaukioje gamtos aplinkoje — jo mėgiamoje "Palangoje". Čia dalyvavo Rio iškiliai lietuviai, o mūsų grupė juos linksmo. Po gausių vaišių, vėlai skirtėmės į namus, pilni nepamirštamų įspūdžių.

Kazys Audenis apie tai savo laiške taip pasisako: "... Skaitydamas apie Literatūros ratelio popietę, prisiminiau Jūsų ir viso Literatūros Ratelio apsilankymą mano Palangoje. Labai gerai atsimenu Jūsų deklamaciją ir vaidinimą, kada turėjau malonios progos pastebėti ir konstatuoti Jūsų, kaip rašytojos ir menininkės bei artistės gabumus. Linkiu jums ir toliau sėkmingai vadovauti kultūros srityje, kad LIETUVIŲ vardas būtų kas kart vis labiau gerbiamas". (Iš laiško: Rio de Janeiro, rugpjūčio m. 12 d. 1977 m.)

Kas liko mums? —

Ir vėl pavasario žiedais pasipuoš Palanga,

Švilpaus žaliame pavėsyje sabiá —

Čiurlens skaidrus šaltinis šokyje akmenėliais —

Tik Tavęs, brangus Bičiuli, nebeprisauks vėliai.

Su gilia užuojauta Velionio artimiesiems ir draugams, o ypač Rio de Janeiro lietuviams.

MINUTOS DE SABEDORIA

Seja o mesmo, dentro e fora do lar.

O lar é a sociedade em miniatura.

A sociedade é o lar ampliado.

Num e noutra, seja o mesmo: firme em sua palavra, seguro em seu pensamento, honesto em seus atos, calmo na confiança em si mesmo.

O homem é o que é.

E a manifestação externa reflete o estado íntimo de nossa alma.

*****

Seja atencioso e compreensivo.

Quantas vezes a pessoa que vem falar com você traz problemas recônditos, escondidos no âmago da alma.

Mantenha-se sereno, você que já vislumbrou a luz do entendimento fraterno.

Conserve seu equilíbrio, quando alguém se apresenta perturbado.

Seja atencioso e compreensivo: o mundo está repleto de enfermos, e você tem saúde moral.

*****

SIONO MERGELĖ

Suarão

Esu Santos pajūry, Suarão miestyly, p.p. Klemenso ir Reginos Jūrų globojamas. Turiu progos laikyti Mišias gražioj, didelėj Suarão bažnyčioj, kurios titulas — Siono Madona, Nossa Senhora de Sion. Didžiajam altoriuj stovi didinga Švč. Marijos statula: Dievo Motina laiko rankose Kūdikelį Jėzų ir Jį lyg kam tai duoda.

Bažnyčią prižiūri ir aptarnauja vienuolės, Siono Mergelės seserys. Jų vienuolijos specifinis tikslas — dirbuotis dėl Izraelio sūnų, žydų, atsivertimo.

Tiek vienuolijos, kiek ir šios statulos, kilmė yra gan įdomi, kaip, sakyčiau, įdomi visų Dievo darbų istorija.

1842 m. sausio 20 dieną Prancūzijos žydas, Alfonsas Ratisbone, atvykęs kaip turistas į Romą, smalsumo vedamas užsuko ir į Jėzuitų bažnyčią "Gesú". Staiga pasijuto tamsoj; vien tik nuo arkangelo šv. Mykolo altoriaus tryško šviesos spindulys. Nusigandęs, bet ir smalsus, artinosi prie to altoriaus; ir mato jauną mergaitę, tartum kybančią ore, kuri rankom rodo žemę ir jam sako: "Klaupkis". Taip suklypusį atranda jo draugas. Alfonsas prašosi nuvedamęs pas kunigą, kuriam papasakoja, kas atsitiko, ir prašo pakrikštijamas. "Ji daugiau nieko man nesakė — aš viską supratau", nesiliauja kartojęs.

Buvo pakrikštytas, atsisakė sužadėtinės, įstojo į seminariją ir po 10 metų buvo įšventintas kunigu. Su savo broliu Teodoru, kuris taip pat atsivertė ir tapo kunigu, įsteigė Siono vienuoliją, kurios tikslas — "skleisti Kristaus karalystę tarp Abraomo palikuonių".

Sionas reiškia Izraelį, žydų tautą; Siono Mergelė reiškia, kad Dievo Motina davė Alfonsui suprasti ir priimti Jos Dieviškąjį Sūnų Jėzų kaip žydų tautos laukiamą Mesiją. Siono Mergelė prista, lyg duoda, Kūdikelį Jėzų, tartum sakytų: "Imk Jį ir Jį nešk savo broliams, o mano sūnums".

Siono Mergelės seserys meldžiasi ir aukojasi už žydų atsivertimą ir stengiasi juos supažindinti su Kristaus Evangelija.

São Paule jos veda didelę mokyklą, Av. Higienópolis — Colégio N.Sra. de Sion.

Kun. Pranas Gavėnas

A. A. PETRONĖLĖS SAULYTIENĖS

6-šių mėnesių mirties atminime š.m. spalio (outubro) 15 d. 8 val., Šv. Kazimiero koplyčioje bus atlaikytos mišios.

Giminės ir bičiuliai kviečiami dalyvauti pamaldose.

Dėkingi — Vyras Izidorius ir Sūnaus šeima

Beatissimo Padre,

Sac. Urbaitis Pietro

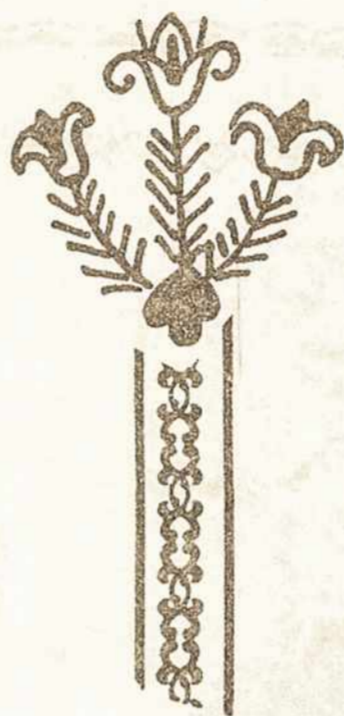
umilmente imploro una
speciale

Benedizione Apostolica
nel suo 50° di
Professione Religiosa

*Quem Dominus Benedictionem Apostolicam concedit,
2. Sedes Vaticana, die 16-9-81*

Indulgentiam in nomine
Archiepiscopus

Clemens Summi Pontificis

- FOLHA DA TARDE — São Paulo,

segunda-feira, 5-10-1981

Papa volta à praça de São Pedro

CIDADE DO VATICANO — (UPI-FT) — O papa João Paulo II (radiofoto UPI) voltou ontem à praça de São Pedro, pela primeira vez desde maio, quando foi vítima de um atentado. João Paulo participou da cerimônia de beatificação de três religiosos italianos e dois franceses, realizada sob rígidas medidas de segurança, jamais adotadas anteriormente pelo Vaticano. As pessoas foram revistadas e submetidas a detectores de metais, o número de acessos à praça foi limitado e havia barricadas e agentes de segurança. O único contato diretor do pontífice com a multidão ocorreu no final da cerimônia, quando o Papa, seguido de perto por cerca de 10 agentes uniformizados, desceu as escadas da basílica de São Pedro para dar as mãos a algumas pessoas em cadeiras de rodas. Os beatificados foram os franceses Alain de Solminihaç (1593-1659), bispo de Cahore, e a irmã Claudina Thevenet (1774-1837), fundadora de uma ordem de monjas depois que seus irmãos foram executados durante a Revolução Francesa. Os italianos são Luigi Scrosoppi (1804-1884), fundador da ordem das irmãs da Divina Providência para ajudar os órfãos, Maria Repetto (1807-1890), monja que ajudou as vítimas da cólera, e Riccardo Pampurri (1897-1930), que se dedicou ao trabalho médico durante a Primeira Guerra Mundial e se tornou frade três anos antes de morrer.

Vienybėje su laiminančiu Popiežium ir 50-mečio religinės profesijos — susitikusiais Italijoje — draugais, malonu linkėti ir melsti mūsų Jubiliatui Kun. Petrai Urbaitiui dar daug pasidaruoti Kristaus vynuogyne, dabar besiryžtančiam ypatingai atsiduoti rašymui.

Brazilijos Kunigų Vienybė ir
Šv. Kazimiero parapija

BALSAS BE ATGARSIO...

Dažnai, o ypač paskutinėmis savaitėmis, skaitėme "ML" Vedamuosius, vertus didesnės skaitytojų atidos. Pasitaiko ir kitų išneštų minčių ir pasiūlymų, taip pat vertų skaitytojų pasisakymų, komentarų, pozityvios, konstruktyvios reakcijos.

Deja tas balsas dažniausiai lieka be jokio mažiausio atgarsio.

Paviršutiniškumas neturėtų būti kovojančios Tautos žymė.

Mes turėtume puoselėti labiau tai, kas mus jungia, ir netelkti per daug energijos ten kur sunyksta mūsų jungtis. Užmirškime praeities ginčus ir užgavimus. Nesantaika ir tada ir dabar nieko naudingo mums nedavė.

Quem tem memória escreve a História.

Yra tiek ir tiek neužfiksuotų vertų atidos faktų mūsų kolonijos istorijoje.

Mūsų tarpe yra dar keletas "seniūnų" turinčių gerą atmintį. Savo atsiminimais, jie tikrai galėtų papildyti mūsų kolonijos nepilną istoriją.

"ML" nekartą tilpo toks j visuomenę kreipimasis, likęs be tikresnio atgarsio.

Quem tem memória escreve a história.

KUNIGŲ VIENYBĖS ŽODIS

Prakilnūs Prelate Jubiliate, sąlygoms susidėjus, tenka man beveik Jūsų bendraamžiui, mūsų kunigų Vienybę atstovauti.

Buvo malonu su Jumis koncelebruoti ir drauge Visagaliui dėkoti už garbingai ir darbingai pasiektą kunigystės 50-metį.

Dabar, priimkite nuoširdžius sveikinimus ir geriausius linkėjimus ir

Kunigų Vienybės
ir Šv. Kazimiero parapijos
ir "Mūsų Lietuva" savaitraščio vardan.

Džiugu ir malonu Jums linkėti ir melsti viso ko Jūsų kunigiška širdis trokšta ir tikisi iš visų Gėrybių Davėjo, taip, kad galėtumėte dar daug pasidaruoti Dievo garbei, Tėvynės ir mūsų kolonijos labui.

Dėkodami Dievui, mes taip pat dėkojame Jums, pagarbūs prelate, už atliktą didelę misiją, ilgą nueitą kelią, nevisada rožėmis be spyglių, dengtą.

Ačiū Jums ir už pavyzdį bei padrąšinimą — ypač mums amžiuje pažengu-

siems — išlikti jaunais dvasioje ir darbingais.

Jūs ir dabar neatsisakote kunigiškos paslaugos ir vietinems seselėms, ir šv. Juozapo parapijai, ir metropolitinei Katedrai, o taip pat ir Avaré ir kitų parapijų kunigams.

Mes būsime su Jumis, didžiai gerbiamas Jubiliate, ir maldoj ir veikloj ir džiaugsme ir liūdesyje.

Pasitikėkite savo konfratais ypač liūdesy ar sunkesniuose pergyvenimuose. Jūs esate to nusipelnę.

Su Visagalio pagalba ir sekdami pamaldumo, pasišventimo, darbštumo, kantrybės pavyzdžius, mes viltingai eisime Jūsų pramintu keliu.

AD MULTOS FELICES MERITORIOS ANNOS.

Kun. Petras Urbaitis, SDB

PS:— Savaitei bėgant, laukiame kitų organizacijų sveikinimų, iškilnių aprašymų ir komentarų. Tikimės gauti ir šventiškuose foto-nuotraukų, geresniam įvykio įamžinimui.

"ML" redakcija

SKELBIMAS

Išnuomuojamas kambarys turistams, norintiems savaitgalius ar atostogas praleisti Santų kurorte.

Teirautis: Rua Godofredo Fraga, 173

José Menino

11100 Santos, SP.

Tel. 37-1913

KRIKŠTAS

Praeitą sekmadienį, spalio 4 d. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje, buvo pakrikštytas MAKARIJUS, Marijos Aparecidos ir Eduardo Šepetausko pirmasis sūnus. Krikšto apeigas atliko kun. Petras Rukšys, prieš 10 dienų grįžęs iš kelionės po Ameriką. Kūmais buvo Eduardo pusseserė Sandra Saldytė ir Marijos Aparecidos brolis Frederico Carbone Filho. Po krikšto apeigų buvo šeimyniškos vaišės parapijos salėje.

VIENINGAI IR DIDINGAI PAMINĖTAS JUBILIEJUS

Prelato Pijaus Ragažinsko auksinis kunigystės jubiliejus, buvo tikrai vieningai ir didingai atšvęstas V. Zelinoje, š.m. spalio 4 dieną.

Tiek Šv. Juozapo bažnyčia, tiek mišnių salė gal retai kada buvo taip užpildyta mūsų žmonėmis. Kai kas išsitarė, kad tikrai mums reikėjo šio Kunigystės 50-mečio, kad sujungus ir senus ir jaunus į vieną didelę šeimą, į taip prasmingą ir įspūdingą mūsų religinės ir tautinės Vienybės manifestaciją.

Buvo ir fotografų ir filmuotojų. Tikimės atsiras šio istorinio įvykio aprašytojų; — korespondentų.

Iš anksto dėkoja
ML redakcija

MIŠIOS BAIRUOSE

Pirmąjį spalio mėnesio sekmadienį kun. Petras Rukšys laikė pamaldas lietuviams Parque das Nações ir Casa Verde. Mišios "Tautų Parke" buvo laikomos už Mariją ir Kazimierą Skarupskius jų auksinės vedybų sukakties proga. Po mišių sukaktuvininkai gavo ypatingą palaiminimą. Mišios C. Verde buvo už mirusius Karokį, Domicėlę ir Viktoriją Paukščius. Buvo taip pat paimelsta už ALFONŠĄ BALTADUONĮ, kuris staiga mirė rugsėjo 27 d. — sekmadienį. Tikimės sekančiame ML numeryje patalpinti nekrologą.

AGUA RASA

Pamaldos lietuviams bus šio mėnesio 18 d. sekmadienį, N. S. de Lourdes bažnyčios grutoj 8 val. ryto. Prašome tautiečius vieni kitiems pranešti gausiai dalyvauti.

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI ALGIRDAS IR ELENA BAUŽIAI

Pastoviems "ML" skaitytojams ir rėmėjams nuoširdi padėka ir geriausi linkėjimai

ML administracija

Sveikiname

Mūsų kleboną

KUN PRANA GAVĖNA

gimtadienio proga (11.X)

linkime daug laimės, geros sveikatos ir gausios Dievo palaimos darbe mūsų tarpe.

Šv. Kazimiero parapijos kunigai
ir Parapijiečiai

PAVASARIO ŠVENTE

LITUANIKOJE

1981 m. Spalio 18 d.

Rengia: Brazilijos Lietuvių Bendruomenė
Brazilijos Jaunimo Sąjunga

10,00 val. Mišios

10,30 " Vaismedžių sodinimas

12,00 " Pietūs

Po pietų: Bingo, žaidimai, pasilinksminimai.

Įėjimas: Laisvas

Jau yra išrinkta sodui vieta. Kas norės pasodinti savo vardu vaismedį, prašome užsisakyti iš anksto. Medelis ir jo priežiūra kainuoja Cr.

500,00. Pelnas — baigti įrengti sporto aikštės. Aukotojo vardas bus užrašytas medelyje.

Dalyvaus: Jaunimas, sportininkai, Kultūrinės Parodos rengėjai.

Autobusai iš Vila Zelinos išeis 7,00 val.

Daugiau informacijų: Tel. 63-7344.

ISVYKO VOKIETIJON

Š.m. spalio 1 dieną išskrido Vokietijon pas dukrą Beatricę, žentą ir anūkelę, mūsų veikėja p. Eugenija Bacevičienė.

Jai ir jos išdejančiai giminei gausios Visagalio Palaimos.

PROGRAMUOTAM ŠEIMŲ LANKY- MUI — KALĖDOJIMUI

yra būtinas turimų senų adresų patikrinimas.

Tikimės atsiras "apylinkių seniūnų" tame reikale pagelbėti.

Iš anksto dėkoja Šv. Kaz. Parap.

PRISIMINKIME SAJUNGOS-ALIANČA JUBILIEJŲ

Lietuvių Sąjunga-Alianča ruošiasi iškilmingai paminėti savo 50 metų jubiliejų, š.m. lapkričio 7 d. — šeštadienį, 20 val. Rua Lituânia, 67, su įvairia programa.

Nepamirškite atsilankyti ir pagerbti tuos, kurie per 50 metų dirbo, drauge su mumis, lietuvišką kultūrinį darbą.